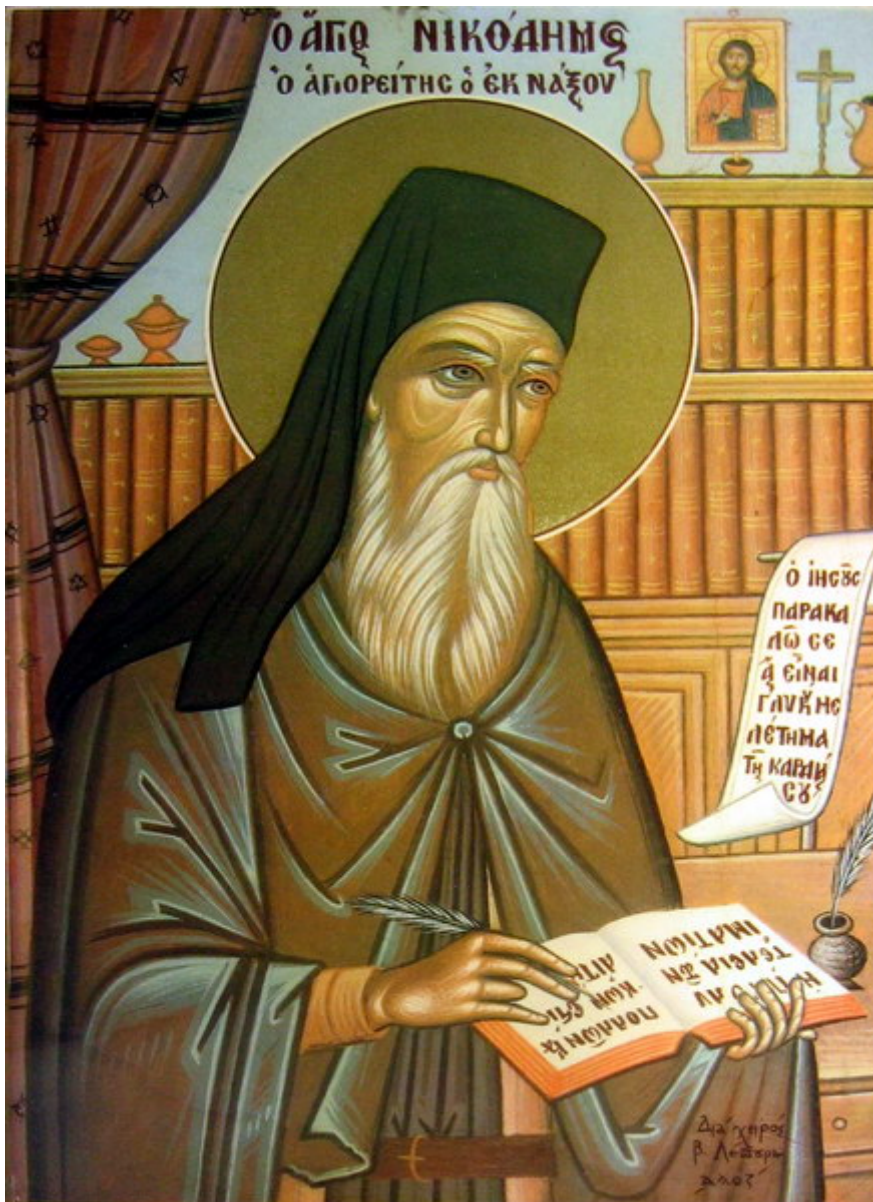
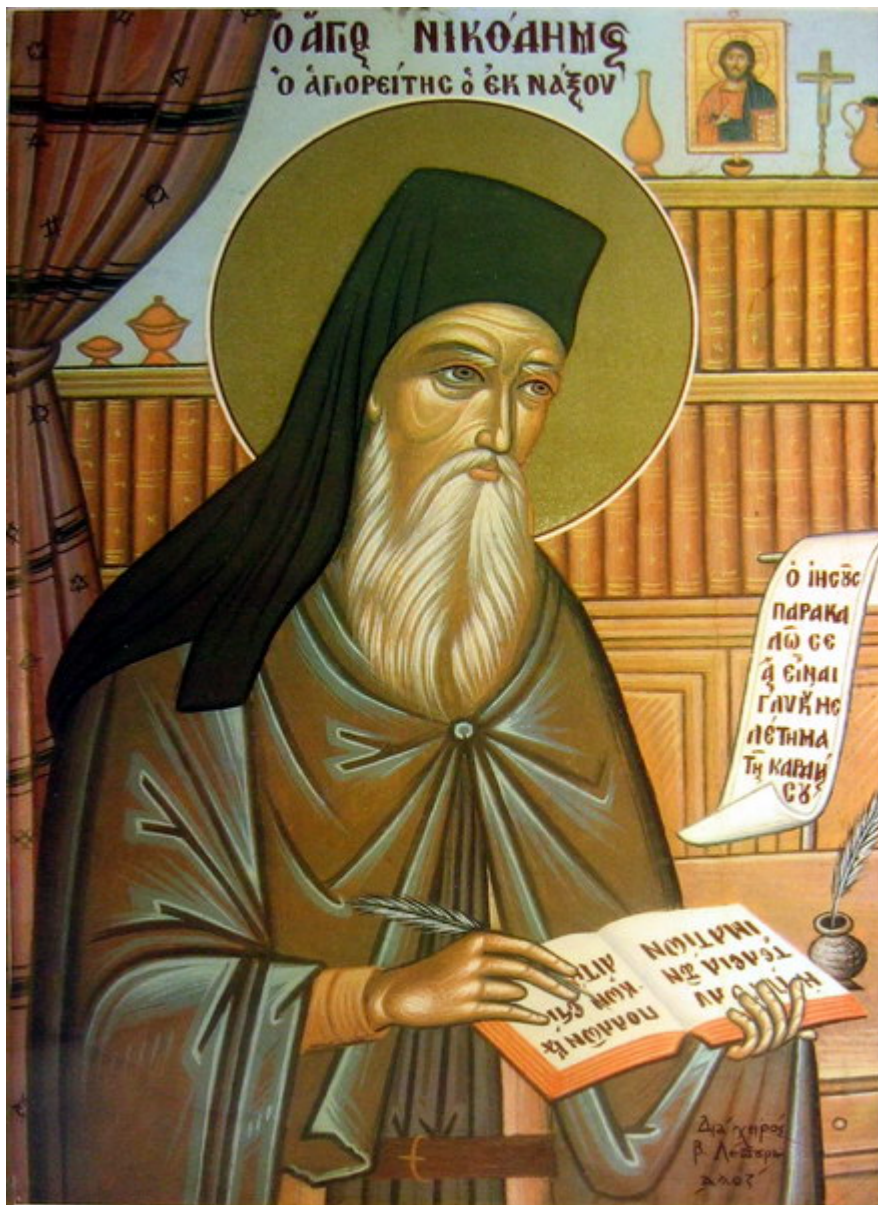

Άγιος Νικόδημος: Όταν προηγείται η Προσευχή, τότε όλα τα πράγματα θα είναι πιο εύκολα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης

Ἡ θεία Προσευχή εἶναι ἀναγκαιότερη ἀπ' ὅλες τις ἄλλες ἀρετές, διότι:

1. Ὅσο ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητη εἶναι ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο, τὸ ἴδιο τοῦ εἶναι ἀναγκαῖα ἡ προσευχή, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ φέρει τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι λοιπόν, ἀν χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ δὲν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ κάμει κανένα καλὸ ἔργο, κατὰ τὸ λόγο τοῦ Κυρίου «χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιω. ιε' 5), ἀρα καὶ χωρὶς τὴν Προσευχή, με τὴν ὁποία ἐρχεται ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, δὲν δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ πράττει τὸ ἀγαθό,

Γι' αυτό είναι ανάγκη να προσεύχεται κανείς, και να ζητάει πάντοτε τη θεία βοήθεια με την προσευχή: και όταν έχει να βάλει κάποια καλή και χρήσιμη σκέψη στο νου του· κι όταν χρειάζεται να πει κάποιο λόγο ψυχωφελή· κι όταν έχει οπωσδήποτε να κάμει κάποιο θεάρεστο έργο.

Μ' ένα λόγο, ο άνθρωπος έχει ανάγκη και πρέπει να κάνει την Προσευχή του, κι όταν αρχίζει, κι όταν φτάνει στη μέση, μα κι όταν τελειώνει την εργασία του όποιο έργο κ' αν επιχειρήσει να κάνει, κατά τον λόγο του αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου: «Η καλύτερη τάξη και σειρά, για τον κάθε άνθρωπο που αρχίζει ένα λόγο ή ένα έργο, είναι ν' αρχίζει με το Θεό και στο Θεό να τελειώνει» (Απολογ. Λόγος).

Διότι, όταν πριν από κάθε έργο μας προηγείται η Προσευχή, τότε όλα τα πράγματα θα είναι: πιο εύκολα, θα μας έρθουν δεξιά, και θα 'ναι ωφέλιμα, όπως μας το βεβαιώνει και ο ιερός Χρυσόστομος;

«Ο άνθρωπος, είτε είναι εραστής της παρθενικής ζωής, είτε είναι πρόθυμος και συνεπής εφαρμοστής της σωφροσύνης μέσα στο γάμο, είτε θέλει να συγκρατεί την οργή και να ζει με πραότητα, είτε να μένει καθαρός από φθόνο, είτε οποιοδήποτε άλλο ενάρετο έργο που αρμόζει στον χριστιανό θέλει να πραγματοποιεί, όταν προηγείται η Προσευχή και προλειαίνει αυτόν τον δρόμο της ζωής, θα βρει εύκολο και ίσιο το δρόμο της ευσέβειας.

2. Ο άνθρωπος έχει τόσην ανάγκη από την Προσευχή, έστω και μονάχη της, όση ανάγκη έχει απ' όλες τις άλλες τις αρετές μαζί.

Διότι, πράγματι, είναι αδύνατο, όχι να κατορθώσει, μα ούτε καν ν' αρχίσει την εργασία μιας αρετής, δίχως να προσπέσει πρώτα στο Θεό με την Προσευχή, κι' έτσι να ζητάει βοήθεια από Εκείνον, που είναι ο δοτήρας και ο χορηγός όλων των αρετών.

Και τούτο μας το βεβαιώνει πάλι η πέννα του ιερού Χρυσοστόμου, όταν γράφει: «Το ότι είναι πέρα για πέρ' αδύνατο να ζήσει κανείς ενάρετο βίο δίχως την Προσευχή και χωρίς τη συντροφιά της σ' όλη του τη ζωή, νομίζω πως είναι σε όλους φανερός.

Διότι, πώς θα μπορούσε κανείς να ζήσει και ν' ασκήσει την αρετή, όταν δεν προστρέχει και δεν γονατίζει συνεχώς στον αιώνιο χορηγό και δοτήρα της;»

Και, για να το πούμε αυτό μ' έναν απλό και σύντομο λόγο, όση ανάγκη έχουν από το νερό τα φυτά για να καρποφορήσουν, τόση ανάγκη έχει κι ο άνθρωπος από την Ιερή Προσευχή, για ν' αποδώσει κάποιον καρπό στην αρετή και στην ευσέβεια, κατά τον λόγο του ιερού πάλι Χρυσοστόμου, που λέει: «Όλοι οι άνθρωποι δεν χρειαζόμαστε την προσευχή λιγώτερο απ' ό,τι χρειάζονται το νερό τα δέντρα·

διότι, όπως εκείνα δεν μπορούν να δώσουν καρπούς δίχως να παίρνουν νερό από τη γη με τις ρίζες τους, έτσι κ' έμείς δεν μπορούμε να δώσουμε τους πολυτίμητους καρπούς της ευσέβειας, όταν δεν ποτιζόμαστε με τις προσευχές».

Από το βιβλίο του Παντελή Β. Πάσχου, «Το πένθος και το φως της ημέρας», των εκδόσεων Αρμός.